

"Cenab-ı Hakk'ı insanlara şekva etmek." ne demektir?

Allah'ı insanlara şikayet etmenin iki tarzı vardır:

Birisi, Allah'ın icraat ve fiillerine karşı açıktan ve zahir bir şekilde isyan ve rızasızlık göstermektedir. "*Neden Allah bunu bana reva gördü, ben ne yaptım da başıma bu geldi, ben hak etmemiştim, kader utansın -haşa-, Allah neden ona verdi de bana vermedi...*" gibi bir çok şikayetler vardır ki, bunların bazıları -maazallah- insanı küfre ve şirke bile düşürür. Allah'ın icraat ve fiillerine alenen şekva ve şikayet bu manadadır. Üstelik bu sızlanışları başka insanların yanında ya da bizzat onlara hitaben söylüyor ki, bu da Allah'ı kullara şikayet anlamına geliyor. Bu tarz şekva, imanı zayıf olanların ya da imanı tehlike içinde olan avamın şekvasıdır.

Diğeri ise, alenen ve açıktan değil ama tahkiki iman ve tevekküle yakışmayan ince serzenişlerdir. Bu ekseri ehli imanda görünür. Tahkiki iman ve tevekkülü vardır, ama hadisatın tazyik ve baskısından dolayı bazen inceden inceye serzeniş eder. Bu haller imanın kemaline ve mahz-ı ubudiyete yakışmaz, ama çabuk hatasını anlar ve tövbe eder.

Mesela der; "*Neden hâl-i alem bozuk, keşke ben de şu asırda yaşasa idim...*", bazen de hastalık ve sıkıntısını başka insanlara tasvir eder. Gerçi bunlar insanın zaaf ve aczinden gelen şeylerdir, ama kamil imana münasip düşmez.

Kamil iman sahiplerinde her iki şikayet tarzı da yoktur ve görünmez. Belki bu mübarek zatlar şikayet etmek istese, şikayetini Allah'a yapar; yoksa Allah'ı insanlara şikayet etmez.

İnsan fitrat olarak nihayetsiz aciz, zayıf ve tahammülsüz olduğu için, serzeniş ve sızlanmak ister, bu isteğin meşru yolu da şikayeti Allah'a yapmaktır. **Şikayet**, Hz. Yakup (as)'in şekvası gibi olmalıdır:

"Allah'ım, hüznümü ve dağınıklığımı sana şikayet ederim..." (Yusuf, 12/86)